

پور حسینی

مدیر روزنامه روح القدس (کرمان) **

خیص-شداد

در قسمت شرقی کرمان آنجاکه بکویر لوت ختم میشود یک منطقه وسیع و با برکت پر آب که طول آن در حدود ۳۵ و عرض آن ۱۵ فرسنگ است قرار گرفته که بنام «پشتکوه» نامیده میشود، مرکز این منطقه «خیص» است که در زمان شاه قمید بعلت تشابه لفظی این اسم با «خیث» که به معنی پلید و آلوده است به «شداد» تبدیل شد و در قدیم آنرا «بلدة الصالحين» میکفتند.

از آثار باستانی که در خیص (شداد) وجود دارد قلعه و سیعی است که تاریخچه افسانه هائند دارد. میگویند بهنگام سلطنت اردشیر با بکان در قلعه دختر کرمان (تبیه هرتفعی است در قسمت شرقی کرمان که قلعه مستحکمی بالای آن بوده واژ آثار دوره ساسانی است) بکنند چاهی دستور داده شد. پس از چند روز حفاری برآهی تو نل هائند رسیدند و این خبر را بشاهنشاه دادند او هم بتصور یافتن خزان و ذخایری بلشکریان دستور تفحص و کنجهکاوی داد، سپاهیانش پس از پیمودن یک شبانه روز راه برونشای رسیدند و این روشنایی ازحلقه چاهی که در قلعه خیص بود می تایید، از چاه بالا آمدند و باین منطقه پر محصول و وسیع رسیدند. و نیز روایت میکنند که کارگرانی در زمان پیشین صبحها در چاه فرومیرفتند و در قلعه دختر کرمان بعملگی مشغول شده شب هنگام بخانه های خود بر میگشتند. این ها افسانه است ولی آنچه که هیچق است این است که خیص (شداد) در دوره ساسانی دارای آبادی بوده و از

** در شماره ششم مجله سال ۲۸ آقای عادملایری و کیل محترم درجه یکدادگستری در اوضاع ملا بر شرحی نوشته که بسیاری از خوانندگان (چنانکه می گویند و مینویسنده) پسندیدند و ستودند.

این مقاله از آقای پور حسینی در باره شداد است. توقع داریم دیگر فضلای شهرستانها هم بدین روش و سبک اوضاع محلی را که در آن سکونت دارند بنویسند و بفرستند و بر ما و برخوانندگان منت گذارند.

خرابه هاییکه درقسمت شرقی آن (آقوس) و همچنین ازاطلاعی که درچهار فرسنگی آن (اندوه کرد) مشهود است این نظریه تأیید میشود.

خیص درعربی بمعنای چرب و شیرین آمده مولوی هیفرماید:

لقمه اندازه خور ای مرد حریص کرچه باشد لقمه حلواو خیص
از این وجه تسمیه معلوم میشود که درهنگام سلط عرب برایران این منطقه آباد و معمور بوده و چون محلی گرم‌سیر است و از این روی بعرستان شیاهت دارد عربها آنجارا پسندیده اند و جمعی در آنجا توطن گزیده اند که هنوز هم آثار نژادی آن مشهود است.

فاصله شهداد تاکرمان ۱۸ فرسنگ است. پنج فرسنگ از این جاده غیرشوسه از بیلاق خوش آب و هوای «درختنگان» که در صفاوی‌آبی بی نظیر است میگذرد و در آنجا مردابها و بر که‌های سبز و چشم‌های ساران وجود داشته که از چندی باینطرف بمنظر مبارزه با مالاریا قسمتی از آنها را ساکنین محل خشک کرده‌اند. از آن بعد هفت فرسنگ دره پرپیچ و خم زیبائی است که در دو طرف آن دو سلسله کوه موازی سر آسمان کشیده و فاصله این دو کوه هیچ‌جا از یک کیلومتر نمیگذرد. وهمین معتبر مسیر آب شهداد است که از درختنگان سرچشمه گرفته و باشیب بسیار تنید بدانسوی پیش میرود و در هر چند صدمتر چشمه‌های آب گوارا بدان میپیوند. هر قدر مسافر پیشتر میرود مسافت یعنی دو کوه کم میشود تا جاییکه از پنج شش متر تجاوز نمیکند. این راه بتصادف پیدا شده و باصطلاح بازیافتی است. توضیح اینکه در سال ۱۳۱۱ که بارندگی بسیار شدیدی در حدود کرمان شد، این رودخانه طغیان نمود و آب خروشان چند نفر همسافر را بدست امواج مرگبار سپرد، منسوبین گمشده‌گان راه در پیش

۱ - خیص حلواهی است که از خرما و روغن میسازند و بفارسی «افروشه» گویند. در معجم البلدان از قول حمزه میگویند خیص مغرب «هیبع» است. و نیز در همن کتاب قول ابن‌فقیه را نقل میکند که در داخل قلمه خیص مطلقاً باران نمیباشد و اتفاق اتفاقده که شخصی در هنگام باران دستش را از قلمه بیرون نگاهداشته دستش از باران ترشده و بدنش که داخل قلمه بوده است ترنشه است.

گرفتند و خبر آوردن که ضربات شدید آب قسمتی از صخره های دره را با خود برده و جاده مسطحی بوجود آورده، از آن روز کاروانها بجای اینکه از گدار صعب العبور بگذرند از این معتبر که حالی از لطف وزیبائی طبیعی نیست میگذرند ولی اگر مستقیماً کرمان بشهداد متصل شود این فاصله بدوازده فرسنگ هم نمیرسد.

شهداد در آستانه کویر لوت قرار گرفته و برانز آب درختنگان و چندرشته آب دیگر، بیش از نخل و درختان گرسیزی بوجود آورده و خرمائی در نهایت لطافت دارد که بد بختانه در اثر نداشتن راه، جز دهات خراسان بازار دیگری نیافته است. وسیله حمل آن هم کاروانهای شتری است که از حدود قاینات و پیر جند حرکت کرده پس از پیمودن شصت فرسنگ لوت بشهداد میرسند این کاروانها - غلات، گوسفند، پشم، آلو، بادام، زعفران، قالی، کرباس با خود میآورند و با خرما معاوضه میکنند و معامله جنس زیاد تر از معامله نقدی صورت میگیرد.

اخیر راه اتومبیل روی بطول چهل و پنج فرسخ با همت مالکین باز شده که هنوز کامیون رو نیست و از لحاظ اقتصادی مقرون بصرفه نمیباشد.

در شهداد و بخش های گرسیز اطرافش در حدود یک میلیون نخل وجود دارد و اقسام خرمائی آن بدوازده نوع میرسد که بهتر از همه «شمسائی» و «رطب بزمائی» است و نیز انواع مرکبات در نهایت فراوانی است و بعکس سایر نقاط ایران پر تقال شهداد فوق العاده شیرین و مطبوع است ولی افسوس که تاکنون وسیله علمی برای تهیه آب پر تقال معمول نشده است. علمت شیرینی پر تقال شهداد این است که در سایر نقاط مخصوصاً شمال ایران پر تقال و سایر مرکبات را بنارنج پیوند میزنند در صورتیکه در شهداد مادر مرکبات «بکرانی» است که دارای طعمی شیرین شبیه بلیمو است.

در این منطقه گرسیز، طبیعت یک شوخي حیرت انگیزی نموده یعنی در فاصله چند فرسنگی بهترین نقاط بیلاقی و سردسیر را پدید آورده که دارای درختان انجیر، گردو، بادام، نطنز، گیلاس، آلبالو، زرد آلو وغیره میباشد، و در ایام تابستان که

گرمی هوا بنهاست می دسد اهالی با پیمودن حداکثر شش فرسنگ بزیر سایه درختان
بار دار «سیروج» پناه میبرند که در هم‌ان نزدیکی مجاور کوه آتش فشانی خاموش
و زیبا، و چشممه سارهای آب گرم که دارای املاح معدنی است وجود دارد. در قسمت
شرقی شهداد مجاور لوت قریب به دویست ده و آبادی و قنات است که قسمتی از آن
باير هانده و از حيث زمین و آب بی نظیر است. در فاصله ۷ فرسنگی شهداد معدن
نمکی وجود دارد که از لحاظ شفافی و دوشنی کمتر نظیر دارد و عمدۀ مصرف نمک
استان هشتم از این معدهن است. در بیست فرسنگی شهداد منطقه آبادی بنام «کشتی»
است که دارای آبی تیره و چرب هی باشد، ساکنین محل از روی آب مقداری چربی
گرفته در چراغ های نفتی قدیم (پیه سوز) میریزند و استفاده نفتی هی کنند و بعيد
نیست که معادن عظیم نفت در خاک تیره این منطقه نهفته باشد.

جمعیت پشتکوه متغیر و بهنگام زمستان گاهگاه با آمدن کاروانیان خراسان و
تمر کزایلات و خانواده های چویانی یکصد هزار نفر میرسد. مردم مناطق گرم پشتکوه
تندرست و خون گرم و فعالند ولی اهالی مناطق سرد مalarیایی و تراخمی میباشند. حالکین
عمده پشتکوه غالباً مقیم کرمان اند و خرده ها لک محلی نیز بسیار دارد که با مجاہدت،
بهره وافی از زمین بر میدارند. بخش پشتکوه این استعداد را دارد که بصورت شهرستان
در آیداگر او لیای امور توجه بیشتری باین منطقه وسیع و با برکت مبدول دارند. وزارت
کشاورزی باع نمونه نسبتاً آبرومندی در آنجا بوجود آورده که انواع درخت گرسیزی
پروردش میباشد ولی تکثیر آن هنور تعمیم نیافته است. طبیب تحصیل کرده در این بخش
و سیع نیست، فرهنگ توجیه مبدول هیدارد^۱ امیدست او لیای امور در اجرای برنامه
هفت ساله توجیه کامل باین ناحیه وسیع مستعد بفرمایند زیرا آبادی و عمران این قبیل
مناطق است که مردم گرسنه ایران را سیر می کند و سطح اقتصادیات مملکت را بالا میرد.

۱ - نویسنده مقاله که بتحقیق از لیسانسیه های دانشمند و از جوانان وطن دوست، و
از صاحب منصبان مستعد ولایق فرهنگ است - اکنون در بخش دور افتاده شهداد خدمت
می کند! و از این روی در باره فرهنگ باشارتی بس کرده، درصورتیکه در نخستین مقاله
شماره اول مجله گفتایم که بحکم علاقه انتظار داریم در اینگونه موارد نسبت بفرهنگ
بنفصیل سخن رانده شود.